

Vælkominir til Auschwitz, jødar!

Bókadeild Føroya Lærarafelags hefur givið út ungdómsskaldsøguna **BÚRIÐ** eftir Ruth Minsky Sender. Anna Smith týddi bókina úr enskum

Vælkominir til Auschwitz, jødar! Jøðar úr hálatalarunum, tá ið blaðunga Riva saman við tveimum beigggjum og øðrum úr pólska býnum Lodz ganga inn gjøgnum portrið í týningarleguni Auschwitz. Hon hevur upplivað so nógv ræðuligt í undanfarnu árunum, at hon trúði ikki, at tað kundi gerast verri. T.d. tann dagin í september 1942, tá ið mamman varð tikin frá teimum:

Motele (bróður Rivu) stendur tætt við vognin og rópar: »Mamma loyp! Mamma loyp!« Hon roynir at loypa niður í favnin á honum, men sterkir hermannaarmar halda henni aftur. Motele roynir at skræða hana leysa frá hermanninginum, toga hana niður av vogninum. Eg hoyri enn mamma rópa í deyðangist, og vognurin hvørur úr eygsjón.

I tvey ár hevði tá Minsky familjan, saman við 180.000 øðrum jøðum, litið hungur, neyð og niðurgerðing inni í Lodz-ghettoni, **BÚRIÐ**UM, umgirt av pikatræði.

Nú eru so Riva og beiggiar hennara einsamøll. Sekstan ára gomul má hon vera teimum sum mamma. Hon ansar tí sjúka Laible og fjalir hann fyrri nasistunum,

sigur honum søgurnar hjá Sholo Aleichem og syngur fyrri honum. Og tá ið hann doyrt, hugsar hon: Nú eru vit bara trý.

Søgan byrjar, tá ið týskarar hertaka Pólland, og hon endar, tá ið russar fría týningarleguna Grafenort í 1945. Hetta er tann skakandi, ógloymandi, mentó upplýftandi søga hjá einari gentu, ið livdi eftir stóra fólkamórðið. Søgan er ein merkisverdur fagnaður til menniskjaligan trúskap og ta sálarstyrki, ið tey áttu, sum livdu eftir og megnaðu at byggja sær eitt nýtt lív.

Búrið er hin fyrra av tveimum bókum um Rivu og tey. Tann seinna **Til livið** kemur í heyst. **Búrið** er um brotin, prentað og heft á Pf. Einars Prent. Bókin er send teimum ungu í Bóka-klubbanum. **Búrið** er 256 síður og kostar kr. 138 í bókaðúðunum.

Malcolm X ynskir Castro vælkomm til Harlem

Herðaklapp til Fidel Castro

Neyvan kann sigast, at tíðindini í Útvarpi Føroya hösmorgunin 13.07. komu so óvæntað. Mc Cartysman er um at fáa fótin fyrri seg, nú USA ger sum tí lystir.

Vit skulu vera vart við, at júst eitt av menniskjaligu eyðkennum við kubansku kollveltingini er, at **eingin fangi nakrantíð er pindur eftir sigur kollveltingarinnar**, heldur ikki eftir CIA-stuðlaðu innrásina í Svinavíkina í 1961. Tá vórðu fangarnir byttir um við heilivág, sum USA noyddist at senda til Kuba fyrri at fáa sínar brotsmenn og drápsmenn aftur.

Kubanskir ST-diplomatar hava ikki altíð havt tað so lætt. Eitt nú fekk kubanska ST-sendinevndin við Fidel Castro á odda, í september 1960 ikki inni-vist á nokrum gistingarhústi í New York. Tá ferðina varð gjørt skjótt av, og øll sendinevndin fór til Harlem, har hon fekk bæði innivist og eina hetjumottöku av svarta fátækrafólkinum við Malcolm-X á odda.

Eftir hesa hending helt Fidel Castro fyrri, at kundur útlendskir diplomatar ikki

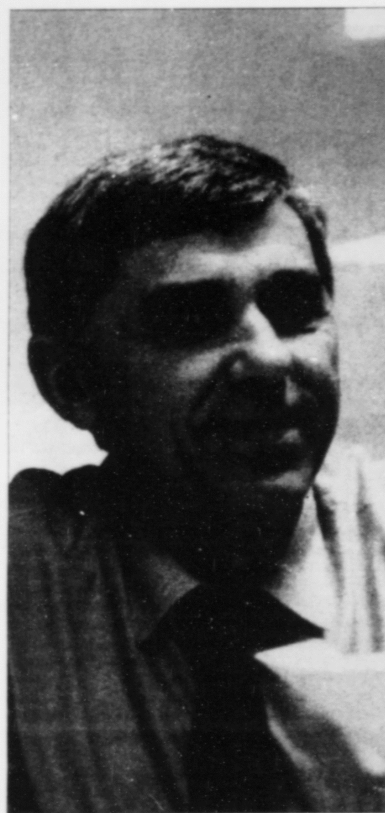
fáa frið og innivist í New York, so skuldi Kuba fegið bjóða sær at flyta ST-høvudsborgina til Havanna.

Tey 25 kongresslimirnir, sum útvarpið nevndi í sambandi við uppskotið um at sýta Fidel Castro, forseta, innferðarloymi til 50 ára háttarhaldið í ST, kunnu væl koma at geva Fidel eitt herðaklapp, tí hesin framúrskarandi statsmaður umboðar helst einasta demokratiska samfelag í heiminum í dag.

Felagið Føroyar-Kuba hevur sent tomtæli um atburð teirra 25 kongresslimanna til Boutros-Boutros Ghali, ST-aðalskrivara og til Bill Clinton, forseta og amerikonsku sendistovuna í Keypmannahavn. Samstundis hevur Fidel Castro, forseti, fingið boð um holla stuðul okkara til kubansku kollveltingina og vanvirðing okkara fyrri hetta seinasta, amerikanska brotið á mannarættindini.

Felagið Føroyar-Kuba, Arnbjørn R. Thomsen, form.

Carl Vilhelm Weihe

Tað vóru dattlig boð, ið fóru um landið sunnudagin. Carl Vilhelm Weihe, statsgóðkendur grannskoðari, var slóknaður bráðliga á ferð sunnanfyrri, 58 ára gamal.

Carl Vilhelm var føddur í Havn 28. nov. 1936, sonur Camilla, f. Fosaa og Johannes, fyrrv. stjóra á gamla Majari- og Margarinfrítøkuni. Tey vóru bæði havnarfólk. Børn teirra vóru Anna, sum doyði fyrri nokrum árum síðani, Elin, Marjun og Carl Vilhelm.

Tá realskúlin var frá hondini, fór Carl Vilhelm niður og kom hann aftur seinni í 60-árunum; setti hann seg tá niður sum statsgóðkendur grannskoðari í Havn. Tað var skjótt hann hevði favnin fullan av alskyns uppgávum, og sum fráleidd bygdi hann upp grannskoðaravirki, sum í dag man vera millum mest kendu av sínum slag.

Altíðmaður, sum Carl Vilhelm var í øllum, var honum litið upp í hendi at greiða manga fløkjuna sum uppgávuna, hjá tí almenna sum í vinnulívi og fyrri privatfólk. Alvarsmaður og álítandi, sum hann var, gjørdi sít til, at hann kanska meira enn flestu varð tikin upp í mest sum alt, tá tað vóru torførastu mál at greiða. Og tað var neyvan maður, ið hevði størri og betri førirum.

Mong ár í politiskum virksemi, landspolitikki sum flokkspolitikki, ferdi sjálvsagt við sær, at brúk var mangan fyrri ráðum og leiðbeinan; og við Carl Vilhelmi vart tú ikki tómhentur, hann ferdi fram á sín stíllføra hátt síni sjónarmið og segði greitt sína áskoðan. Einku innballað.

Hann var eitt av hesum fólkinum, var hin sami allan uppvøksturinn; dreingjáraði í leiki sum í virksemi millum aðrar ferdi hann seg fram á sín sermerktu og víðeinliga hátt, gjørdi bara ongan háva burtur úr sínum persóni. Tað var ikki neyðugt, vildi onkur sagt, tí hann hevði evnir, ið gjørdu allan háva óneyðugan.

Meðan tey vóru stódd burtur á ferð uttanlands, varð lívstráðurin nú kvettur so bráðliga. Hjá okkum er lítið annað at siga, uttan okkara djúpu samkenslu við tykkum avvarðandi, serliga Hjórdís og børnunum, sum nú hava mist so ómetaliga nógv. Frið lýsa vit yvir minnið um heiðursmannin Carl Vilhelm Weihe.

jil.

VESTMANNABJØRGINI

Ein bergjakandi útferð...

M/B Urðardrangur og M/B Barbara gera útferðir hvønn dag tá viðrar.
Nærri boð fáast á tlf. 24305 og fax 24292 – Gunnar Skúvadal